

eller ringe Tilbud af Ansøgere til disse Poster; men man spørger: hvad behøves der for at kunne leve i Stillingerne, og derefter bevilger man Lønningerne. Det er det samme Synspunkt, jeg mener, man skulde gaa ud fra med Hensyn til de foreliggende Lønningspørgsmaal: ikke, hvor stor eller lille Efterpørgselen er, hvor stor eller hvor lille Glendigheden er i bort Samfund, som bevirker, at Stillingerne blive efterspurgte, men man skulde spørge: ere disse Lønninger saaledes, at Staten med god Samvittighed kan sige, at disse Folk kunne leve af, hvad de faa. I saa Henseende tror jeg, at Staten giver Lønninger, som den, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, maa blues ved at give Folk, som staa i dens Tjeneste.

Jeg skal ligesom det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mylgdal) erkende, at det foreliggende Lovforslag byder Forbedringer for en Del af de lavere lønede Bestillingsmænd, der ere opførte paa Forslaget. Disse Forbedringer fremtræde paa forfællig Maade, dels direkte ved Lønningsforbedringer og dels derved, at der er blevet indført en anden Lønningsmaade. Jeg skal saaledes anføre, at Stationskarle, Depotarbejdere, Bane- og Telegrafmænd i Stedet for, at de tidligere have været daglønede, nu blive satte paa Maanedsløn, hvorved de altsaa faa en Stilling, der paa forfællig Maade er noget bedre end den, de havde i Forvejen, en noget sikkere, noget fastere, noget mere økonomisk betrygget Stilling. — I Forbindelse med, at jeg altsaa anerkender, at Lovforslaget byder Forbedringer for en Del af Statsbanernes Funktionærer, skal jeg tillige henpege paa, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, ikke indeholder nogen Paragraf om, at det skal drages frem til Revision. Den nuværende Statsbanedriftslov indeholder en Revisionsparagraf, og i Forbindelse med denne blev der i sin Tid udtalt, at de Lønninger, man ikke den Gang naaede at faa forbedrede, vilde man tage op til Forhandling, naar Loven kom frem til Revision, og lovede i Forbindelse dermed, at Loven skulde komme noget tidligere frem til Revision, end selve Revisionsparagraffen lyder paa. Man maa altsaa gaa ud fra, at i Modfættning til den tidligere Lov, som hurtig skulde efterjes og rettes, hvis man fandt noget at rette, har man her med en Lov at gøre, som vil faa en stedsevarende Karakter — i alt Fald vil det da antageligt vare længere Tid, inden man atter kommer til at beskæftige sig med den. I Betragtning heraf er det, jeg mener, at de i Loven foreslaaede Lønningsforbedringer ere temmelig ringe. De andrage, som allerede bemærket, alt i alt,

altsaa deriblandt ogsaa de Forbedringer, som foreslaas i de højere Embedsmænds Stillinger, et Beløb af 207,000 Kr., og naar man ser hen til, at Statsbanernes Budget udgør et samlet Beløb af 17 Mill. med en samlet Lønningssum af ca. 8 Mill., saa forekommer det mig, at man ved denne Lejlighed kunde og burde være gaaet en Del videre.

De Funktionærer, jeg vil tillade mig at tage Ordet for, er navnlig dem, som høre til 2den og 3dje Pensjonsklasse, 1: 11te almindelige Lønningsklasse og 9de, 10de, 11te, 12te og 13de specielle Lønningsklasse. Fra en Del af dem, nemlig dem, som henhøre under 10de specielle Lønningsklasse, Portørerne, er der til Regering og Rigsdag indsendt et Andragende om at faa deres Lønningsforhold ordnede paa en vis bestemt Maade. Dette Andragende, som jeg havde den Ære at indbringe i det høje Ting for nogle Dage siden, er tidligere tilsendt den højtærede Minister, som altsaa har haft det til Overvejelse. Andragendet gik ud paa, at de i Stedet for, at de nu ere delte i 5 Klasser, i hver af hvilke der ansættes $\frac{1}{6}$, maatte blive ansatte i 3 Klasser, og at Reglen ikke skulde være den, at der skulde være lige mange i hver Lønningsklasse, men at de efter visse Mars Forløb skulde rykke op fra den ene Klasse til den anden; de anmode om, at de maa være 5 Aar i hver Klasse, og at deres Lønning maa blive fastsat til 800, 1,000 og 1,200 Kr., henholdsvis for 3dje, 2den og første Klasse. Den højtærede Minister, som har haft Andragendet til Overvejelse, har ikke ment at kunne imødekomme det. Han har i Stedet for foreslaaet at yde et Tillæg til deres Lønning paa 60 Kr. aarlig. Naar man ser paa de Lønnings-satser, der begyndes med efter Forslaget fra 660 op til 900 Kr., vil man se, at de ere meget vidt forskellige fra de Lønninger, de paagældende selv have ønsket, og som kunde, som der staa i Andragendet, bringe dem under saadanne Lønningsforhold, at deres Lønninger nærmede sig andre Statsfunktionærers, nemlig Postbudenes og Telegrafbudenes. Jeg vil fra mit Standpunkt gerne have, at dette Andragende, som jeg slet ikke finder gaar for vidt, maa blive taget til Følge, men skulde det vise sig, at der ikke er Tilbøjelighed til fuldt ud at tage det til Følge, mener jeg dog, der kunde gaas noget videre med Hensyn til Lønninger, end den højtærede Minister er gaaet. De Bemærkninger, jeg i den Henseende har at gøre, angaa ikke alene denne Lønningsklasse, men ogsaa den foregaaende, Depotarbejderne, og de to følgende, Stationsbudene og Stationskarlene og til Dels Matroser og Skibsfyrbødere, som dog